

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.429 van 21 februari 2000
in de zaak A. 52.306/IX-2107.**

In zake : Marcel CUSTERS,
wonende te HECHTEL,
Lijsterstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Pensioenen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel CUSTERS
op 15 juni 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 15 maart 1993 van de
commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, waarbij
zijn pensioenaanvraag wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 8 december 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari
2000;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
W. HELLENBOSCH die, loco advocaat Ch. HERSCOVICI ver-
schijnt voor verzoeker, en van eerste attaché
J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Marcel CUSTERS, gepensioneerd onderofficier,
vraagt op 28 juli 1987 een vergoedingspensioen aan voor
maagulcus en hartinfarct, die hij toeschrijft aan
overbelasting en stresserend werk in militaire dienst.

1.2. In zijn protocol van 8 augustus 1989 raamt
de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst de hartpathologie
op 0 procent en de maagulcus op 10 procent, doch onder
aftrek van 10 procent gelijktijdige vreemde factoren. De
gerechtelijk-geneeskundige bespreking luidt als volgt :

"Uit de gespecialiseerde onderzoeken blijkt het
volgende :

cardiologie : binnen de grenzen van de normali-
teit - geen invaliditeitspercen-
tage.
radiologie : geen ulcera zichtbaar
aanwezigheid van 2 duodenale
divertikels.
endoscopie bevestigt de aanwezigheid van :
a) een peptische oesofagitis

b) een ulcus bulbi.

Nochtans meen ik te mogen opmerken dat er een nicotine abusius was van 1 pakje sigaretten per dag. Deze nicotine abusius ligt volgens mij aan de oorzaak van de ulcus. De peptische oesofagitis is het gevolg van een mechanische verzwakking thv. diafragma-koepel".

1.3. Op grond van deze raming verwerpt de commissie voor vergoedingspensioenen op 5 juni 1991 de pensioenaanvraag.

1.4. Verzoeker tekent tegen de beslissing van de commissie voor vergoedingspensioenen op 5 augustus 1991 hoger beroep aan.

1.5. Op 13 oktober 1992 raamt het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst de invaliditeit wegens hartpathologie op 0 procent en de invaliditeit wegens maagulcus op 10 procent verminderd met 10 procent vroegere vreemde factoren, of 0 procent aanrekenbaar. Luidens de gerechtelijk-geneeskundige bespreking treedt het beroepscollege "het standpunt bij, ingenomen in eerste aanleg maar wenst het te specificeren dat naast de nicotine abusius ook constitutionele factoren meespreken".

1.6. De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen sluit zich op 15 maart 1993 bij dit advies aan, verklaart het beroep ongegrond en bevestigt de beroepen beslissing;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert dat het advies van het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst niet of onvoldoende gemotiveerd is, doordat de maagkwaal gedeeltelijk aan

nicotine abusùs en gedeeltelijk aan vroegere constitutionele factoren wordt toegeschreven, terwijl het medisch beroepscollege voor de zogenaamde constitutionele factoren geen enkel wetenschappelijk bewijs voorbrengt en anderzijds niet aantoot dat de stresserende aard van de militaire dienst geen enkele rol heeft gespeeld, dat de beroepscommissie door zich met dit niet gemotiveerd advies te verenigen haar beslissing gebrek-kig heeft gemotiveerd;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de beroepskamer van de Gerechtelijk-Geneskundige Dienst, waar zij over constitutionele factoren spreekt, blijkbaar doelt op de "mechanische verzwakking t.h.v. de diafragmakoepel" die voor één van de letsels, namelijk peptische oesofagitis, verantwoordelijk is, dat de aftrek van het geschatte percentage wegens vreemde factoren naar behoren gemotiveerd is wanneer het medisch college een maagaandoening vaststelt waarvan het ene letsel te wijten is aan niet-betwiste nicotine abusùs en het andere letsel gezien zijn aard constitutioneel moet zijn en geenszins aan werkomstandigheden kan worden toegeschreven, dat de aanrekening van deze vreemde factoren als vroegere (in plaats van gelijktijdige zoals in eerste aanleg) factoren in overeenstemming is met de feiten;

2.3.1. Overwegende dat, volgens de in eerste aanleg geraadpleegde medische expert overdreven sigarettengebruik aan de basis lag van de maagulcus; dat het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneskundige Dienst zich enerzijds bij dit advies aansluit, maar anderzijds te kennen geeft dat daarnaast ook constitutionele factoren een rol speelden; dat, welke deze constitutionele factoren zijn, in het geheel niet wordt gepreciseerd; dat, zoals de verwerende partij vooropstelt, de

"mechanische verzwakking ter hoogte van de diafragma-koepel" wordt bedoeld, mogelijk is, maar bij ontstentenis van enige nuttige aanwijzing in die richting, hoegenaamd niet zeker is; dat in het protocol van 8 augustus 1989 van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst dit gegeven trouwens niet als oorzaak van de maagulcus, maar van een ander letsel, met name de peptische oesofagitis, wordt vermeld, dat wanneer er een vermindering wegens vreemde factoren wordt toegepast het de taak van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst is te verduidelijken welke andere omstandigheden volgens haar in het ontstaan en de evolutie van de kwaal hebben meegespeeld; dat uit het advies van het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst hoegenaamd niet met zekerheid kan worden afgeleid welke aan het gestel van verzoeker eigen factoren mee in rekening worden gebracht; dat deze onduidelijkheid het toezicht op de wettigheid van het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst niet mogelijk maakt; dat door de niet voldoende gemotiveerde conclusies van het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst tot de hare te maken, de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen haar beslissing niet naar behoren met redenen heeft omkleed; dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 15 maart 1993 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, waarbij de pensioenaanvraag van Marcel CUSTERS wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.